

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 152**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

520 Våraste, Hölses vänstokket. Därem är jag i en liten bok som jag har skrivit om de svenska skulptörerna. Den är i en liten bok som jag har skrivit om de svenska skulptörerna.

Jag skulle skriva, men det är visst bäst att svara på ditt brev först så att jag blir af med de tankarna som det väckte. Jag tycker allt att du har det förtjusande och då du talar om allt om och bruo så känner jag mig nästan oförförad. Det är bra roligt och lifvet lifvar omkring en. Men i alla fall så är jag och du miss om att du afven själv är förtjusande och är i omgifning, som passar dig. När vi bli rika du, skola vi kanske tuga oss en månads Stockholm-lif hvarje år. Du borde nog för resten vara, där Warbergs är, ni blä hvarandra så utmärkt. Jag tror inte hvarken du eller jag kunna bo i Stockholm som producerande, men kanske en gång, då vi bli gamla en penningafven är så där att vi då vilja lifva i hingsens gång, njuta af hvad andra skriva och hålla litterär salong, ^{att vi då flytta dit} jag tycker att jag passar för dig, då du skriva jag motsvarar din arbetsmänniskas behof, och väl afven din renänniskas, men sällskapsmänniskan kommer bäst till sin rätt hos Warbergs. Jag skulle gärna vara med och höra en skrik utom hopp att själv kunna säga ett ord.

Ni ha briljant solsken här, det ättar jag ni också ha. Stundam tänker jag på Bergs tafel, ty jag kan ju inte neka till att det var solsken i den. Det, som var riktigt gjort, var mycket vackert i den. Jag har funderat en god del afven den tafeln, och jag tror nog, att jag nu förstår, hvarför jag ej var så förtjust som du. Du vet, att de gamla målarna försökte göra kold och tyg och mark och skog, så som de se ut på nära håll, men kan ju se på den med mikroskop, men de nya däremot strycka på en mängd färger, som sedan på longen afstämde för ögat tuga mig ut som träd och buskar och människor. Det är en sorts trolleri, något af trollens skog som var guldt och silfver i en betydning och i en annan bara mossor och barr.

Men om ett nådant där handgrypp lyckas så verkar det ju afver-
usande ritat och färdigt och verkligt. Det ^{parliga} undas ju att människor
ögon är så olika, för sina ögon var nog allt riktigt, för mina var
solskenet utmärkt, jag kunde omöjligt se ett det bara bestod af färflä-
kar, men däremot såga träd ut som om man lindat gröna gam

och följande om ett underlag från i stort. Det skall bli mycket nödigt.
Må du dock ej bli arg. Jag tyckte mig ha fått ett svar från
Tårn för öfver granarna, de blå stuggarna voro som om bitar af
blått Kaliko fört omkring, af en storm öfver mark och skog och
flikkan var full och Karlson var absolut utan kropp, när helst jag
ser honom ser jag honom med trüber införda under byxorna.

Men detta är fel hos mina ögon, det måtte vara och hört svårt
förrer måtare att berättama verkhan af detta målningsätt. Se på
portriättet som lönur hur i Ord och Bild nu i nista häftet, titta på den
unga dammens arm och hand. Det är exempel på en sådant onödigt
berättning. Det är nog ej alls meningen att den skall verka så.

Du skall inte låta Bonnier skrämme dig med mig, när jag
Bonnier skrämmer hur mig med Gleickertan. Jag tyckte sådant var
lustigt hos den gamla, hur var så roligt slug. Det är naturligtvis
så att J. B. är en fullt slutsäld och under tiden vill han skräm-
ma dig att sätta ned priset. Det tror jag också du får göra, men na-
turligtvis skall den ut igen i bokhandeln, den skall väl vara en
af denna litteraturperiods bäcker, som Bonnier att lefa. Före det en
möjlighet en gång vi hade god tid att taga bort en hundra sidor så
att den kunde Bonnier i ett häfte så vare det ju bra. Men du skall ej tro
att Bonnier på sin tid var mycket hägad för J. B. Han likade Hellberg
högst bara 500 för tusen exempl. och upplagen ännuade hur taga till 1500 ex.

Jag tror mera på Bonniers spårarna och på Bonnier och så den
ne vill ha dig i Familjebiblioteket så kan du tro att du står mycket
väl i förläggarvärlden. Jag skall gärna stryka på noveller, men du skall väl
se hvad som strykes? Jag vill ej ha allt ansvar. Det blir nog ej så många, som
Bonnier med. De äro förut tryckta med så fin stil, att de taga och hört men. Den
nya novellen blir utmärkt just därför att du är tvungen att koncentrera. Helsingör
sägner var en 115 skrifidor och känd så mycket som finns i den. Det beror bara
på stil och vara rätt om hvarje ord så nog kan man få sagt en hel mängd. Jag ty-
cker mycket om den som du är, och var det ej en tur att den nista dagen slog upp
förlöfningar. — Jag skrifer om lefvande människor och aldrig hur jag
behöft dikta så mycket. Arbetet går dock sakteligen framåt. Det skulle vara roligt
nära dig nu, du har väl så mycket att berätta. Tänk att Gleickertan nu tagit

Partha Birgitta. Han skulle ju en gång göras och jag hade nog aldrig vägat
mig på henne. Jag kan allt blifvit rätt för allt för gamla saker, du skall
på se att Gynmars sänerna har gjort mig till reallist eller sättere till metods-
diktare. Men en hundraåriga saker kan man knappt göra lefvande så